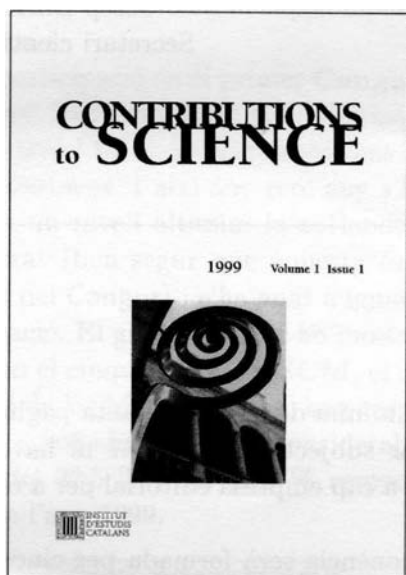

Contributions to Science

Recentment l'IEC ha endegat una nova revista científica, i hem demanat al secretari científic de l'Institut *J. E. Llebot* que ens en fes una petita presentació.

Sembla que avui parlar de globalització sigui una mostra d'estar al dia en el debat públic sobre l'esdevenidor de la nostra societat, especialment en temes econòmics. Certament resulta una desagradable ironia del destí veure com les actuals configuracions dels estats democràtics moderns, fruit de les llargues lluites socials dutes a terme durant els segles XIX i XX, són poc eficients per incidir en la configuració d'aquests «nous estats» econòmics i empresarials, multinacionals que escapen del control de pràcticament tot que no sigui la rendibilitat econòmica, que la globalització econòmica ens porta.

Tanmateix, en el món de la ciència aquest escenari global en què sembla que inevitablement es mou l'economia actual, no és pas nou. El món de la recerca en ciències i tecnologia està i ha estat caracteritzat pel pes de la capacitat econòmica dels països i de la voluntat dels governs d'invertir en recerca. Però també pel que fa a un dels elements essencials en el desenvolupament de la ciència, la difusió dels resultats científics, podríem dir que hi ha hagut i cada vegada més hi ha una major concentració i, a la vegada, una globalització de les empreses i dels organismes científics i editorials que són

els canals pels quals els investigadors donen difusió als resultats de la recerca. La història de la ciència està plena de casos en què un descobriment o un determinat resultat, que després ha resultat fonamental pal progrés i el desenvolupament d'una determinada especialitat científica, han passat inicialment inadvertits perquè s'han publicat en una revista de circulació limitada o situada fora dels circuits internacionals. També, cada vegada hi ha més exemples de la utilització d'aquests canals per fins especulatiu, científicament parlant, per aconseguir determinats impactes a l'opinió pública i als organismes finançadors de la recerca i, al cap i a la fi, reconeixement públic i econòmic per a determinats treballs d'investigació. Per tant, la repercussió pública d'un treball o d'un col·lectiu és pres com un indicador de la seva existència i cada vegada més de la seva categoria.

Científicament vivim en un país petit i modest. No hem pogut gaudir d'un estat ric i decidit a invertir en recerca, i tampoc tradicionalment la nostra societat té un heretatge cultural científic remarcable, en contrast, amb el desenvolupament social i real d'altres activitats com les arts plàstiques, la música o la literatura. No obstant, els darrers trenta anys el país s'ha posat en moviment, científicament parlant, i ho ha fet amb empenta, voluntat i molta il·lusió. Aquesta posada en moviment, fruit d'una determinada conjuntura favorable interna i externa, ha fet que es pugui constatar objectivament el progrés del nostre sistema de recerca i innovació. Com a resultat de tot això una bona part dels nostres grups de recerca s'han pogut situar en l'escenari de la recerca internacional sent actors en primera persona del progrés de la ciència i de la tecnologia en l'àmbit internacional. Aquesta gradual presència dels nostres grups de recerca a l'escenari internacional s'ha de mesurar com la suma d'accions individuals, però també com el resultat de les polítiques públiques de finançament de la recerca. Col·lectivament, però, encara som fora dels circuits internacionals. El nostre país, si bé és una re-

ferència pels seus paisatges, la seva arquitectura i, fins i tot, pels seus clubs esportius, no se'l coneix globalment per la seva potència científica i d'innovació. Tampoc la nostra societat es reconeix aquesta potència.

És per això que l'Institut d'Estudis Catalans, amb la voluntat i l'obligació de difondre arreu l'alta recerca científica, per iniciativa de dues de les seves seccions, s'ha decidit a endegar una iniciativa que posi un gra de sorra en l'escenari de la publicació en anglès de resultats científics i ha creat, i ja n'ha publicat el primer número, la revista *Contributions to Science*. Tenim algunes revistes científiques temàtiques d'àmbit internacional, per exemple, de matemàtiques o de química, que publiquen els seus articles en anglès i que gaudeixen ja d'una certa consideració internacional, però, en canvi, fins ara no hi teníem una revista que tinguí com a factor comú la pertinença a la comunitat científica del nostre país. És en aquest

entorn en què s'inscriu *Contributions to Science*. Vol ser un aparador rigorós i actiu en el qual es publiquin en anglès articles de revisió sobre els treballs i sobre els resultats més notables assolits pels grups de recerca del nostre país donant-los-hi una difusió internacional, tot i que limitada, en la seva versió impresa, però el màxim d'amplia en la seva futura versió electrònica. L'assoliment i l'anàlisi, amb el temps, dels números de la revista serà una aproximació, d'una banda, a la dimensió del nostre sistema de recerca en ciències i tecnologia i, d'altra banda, serà un indicador, al meu parer, força bo de llur qualitat temàtica. Esperem, doncs, que aquesta publicació que fa poques setmanes ha sortit amb el seu primer número i que probablement quan surti aquest article ja n'haurà produït el segon, assoleixi molts anys de vida i compleixi els fins pels quals ha estat creada.

Josep Enric Llebot
Secretari científic IEC

Premis i concursos

Premi Ferran Sunyer i Balaguer

Convocatòria

El premi, creat per la Fundació Privada Ferran Sunyer i Balaguer i l'Institut d'Estudis Catalans és dotat amb 10.000 euros.

Ferran Sunyer i Balaguer fou un matemàtic català, tetraplègic, que morí el 1967. Ha estat sens dubte un dels millors investigadors en matemàtiques que ha tingut el país i, malgrat la seva discapacitat, va publicar nombrosos articles de recerca valorats internacionalment.

Per prendre part en aquesta convocatòria s'ha de presentar una monografia escrita en anglès que exposi els resultats més destacats d'una àrea de les matemàtiques en la qual s'hagin produït avenços recentment i l'autor hagi tingut importants contribucions. L'obra ha

de tenir un mínim de cent cinquanta pàgines, i no pot estar subjecta a *copyright* ni haver estat sotmesa a cap empresa editorial per a ésser publicada.

La ponència serà formada per cinc investigadors en matemàtiques, un d'ells proposat per la Fundació.

L'obra guanyadora serà publicada en la col·lecció «Progress in Mathematics» de l'editorial Birkhäuser.

Termini d'admissió dels originals: 15 de desembre de 2000.

Més informació:

<http://www.crm.es/info/ffsb.htm>